

AARHUS TEATER

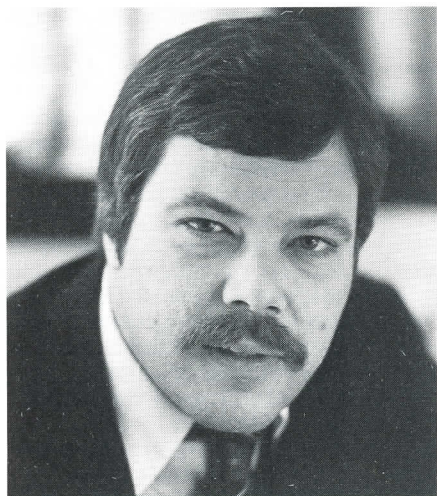
GENTEGNING
ABONNEMENT

REPERTOIRE SÆSON

86/87

Det sidste sæson-udspil klar til opførelse

Gentegningsbrochuren for 86/87 indeholder i alle detaljer det sidste sæson-udspil med mig som teaterchef. Sammen med teatrets ansatte og det store publikum, som tager imod oplevelserne på Den midtjyske Landsdelsscene, glæder jeg mig til at se de mange tanker og ideer i repertoiret blive til virkelighed lidt efter lidt igennem den kommende sæson.

Fra sommeren 1987 møder såvel de ansatte som publikum en ny teaterchef, og jeg ønsker jer alle god rejse mod nye mål. Efter 14 år på Aarhus Teater først som souschef og siden 1979 som chef ved jeg, at I råder over et af landets allerbedst indrettede teaterhuse. At gå ind i et teater skal være som at gå ind i de mange muligheders land, og dette billede lever Aarhus Teater op til. Jeg har forsøgt at vise nogle af de veje, som publikum og teatret kan gå sammen. En ny chef vil sikkert forstå at gå nogle af de samme veje, og kan forhåbentlig finde egne nye veje.

Set udefra er teatret for de fleste mennesker en forjættende arbejdsplads, nærmest som et eksotisk væksthus med kønne planter og søde frugter. Indendøre i dagligdagen ser det dog noget anderledes ud - her mødes teknikere og håndværkere i deres arbejde med skuespillere, iscenesættere, scenografer, musikere - alle dem, der har ansigter udadtil og derfor fremhæves i aviser og blade. Derfor lever de særlig udsat, de ved det, og lærer at leve med det. Men i bund og grund er langt størsteparten af al teaterarbejde, uanset hvem der udfører det, et gedigent håndværk. Og som alle gode håndværkere er teatermedarbejdere et ærekært og stolt folkefærd.

Mere mystik er der ikke i det. Den enkeltes dygtighed er derimod ubrugelig, hvis ikke vedkommende stiller sine evner til rådighed for helheden. Og teatervæsenet er én stor sammenfiltret organisme. Der skal arbejdes *med*, hele tiden, for ellers får ingen chef sine ofte vilde drømme op at stå håndgribeligt på scenen foran publikum.

Og *medarbejdere*, det har Aarhus Teater. Ikke mindst derfor har de mange år som chef på denne arbejdsplads alle sammen været gode - og indimellem helt forjættende. Men vel ikke ligefrem eksotiske! Det havde jeg heller ikke ventet.

I brochuren ligger repertoiret for sæsonen 1986/87 på tryk, med alle de oplysninger De har brug for, inden De sætter Dem hen og bestiller abonnement.

God fornøjelse i endnu en sæson

Jacob Kielland

STORE SCENE

**Premiere 30. august
opføres til 1. november**

Iscenesættelse og koreografi:

Wendy Toye

Dekoration: Patrick Robertson

Kostumer: Rosemary Vercoe

Kapelmester: Søren Hansen

Lysdesign: Brian Harris

Oversættelse: Knud Poulsen

Teaterdirektøren og skuespilleren Fred spilles af Flemming Enevold, og de to skuespillerinder han opvarter både på scenen og i garderoberne er Hanne Gelver som Amanda Lane og Betty Gløsted som Lilli Vanessi. Gangsterparret spilles af Lars Lohmann og Flemming Larsen. Øvrige medvirkende er Erling Dalsborg, Poul Clemmensen, Mette Skytte, Gert Jeppesen, Niels Vigild, Klaus Tange, Anders Gjellerup Koch, Michael Hasselflug, Hother Bøndorff, Gert Jeppesen og Bent Vestergaard. Som dansere og sangere er engageret Laila Lund Balle, Mette Dahl, Ryle Dinsen, Lena Engman, Karina Lohse, Palle Granhøj, Bo Teilmann, Birgit Demstrup og Rudi Sissek, samt Chris Blackwell som koreografassistent.

Der er nu gået tyve år siden Aarhus Teater præsenterede den amerikanske musical Kiss Me, Kate første gang, fyldt til randen af kendte Cole Porter-toner.

En ny generation af teatergængere kan glæde sig til at opleve en klar klassiker inden for den musikalske teatergenre, og for det publikum, der har set en tidligere opførelse, trænger de mange barokke situationer og komiske forviklinger sikkert til et gensyn og et genhør, der kan genop-

friske hukommelsen. Det hele løber nemlig stærkt i denne musical, blandt andet fordi der på samme tid skal spilles to forestillinger.

Jamen, er det ikke frygtelig forvirrende at skulle følge med i to forestillinger på én gang? Til det er der kun at sige: jo, og det er sandelig også meningen. Og så er det morsomt!

Bag det hele rumsterer såmænd Shakespeare og hans lystspil »Trolde kan tæmmes«. Nu har den gamle digter igennem tiderne måttet finde sig tålmodigt i en mængde utraditionelle opførelser af sine stykker. Det er Shakespeare uden tvivl stærk nok til at kunne overleve, men man må nok sige, at den udgave af hans »Trolde kan tæmmes« som publikum udsættes for undervejs i musicalen Kiss Me, Kate slår alle rekorder. Her er ikke tale om fortolkning, det er ren forvanskning.

Publikum følger en skuespillertrup i garderoberne og på scenen. Truppen ledes af Fred, der er instruktør, direktør, mandlig hovedkraft og i øvrigt anser sig selv for en slags overmenneske. De kvindelige hovedkræfter er Amanda Lane og Lilli Vanessi, som Fred tror han uden besvær kan råde over både på scenen og i garderoberne. Er man smart nok, og det er Fred ikke i tvivl om at han er, kan man vel nok tæmme to så dejlige trolde på én gang.

Truppen har gjort stykket klar til premieren, og der sidder vi så, og tror vi skal se Shakespeare. Men Freds private planer med de to primadonnaer er slået fejl, og hysteriet får ikke lov til at blive liggende og vente i garderoberne til efter forestillingen. Det ville jo være udramatisk. Næh, de private opgør drages med ind i spillet på scenen, og udvikler sig henimod det kaotiske, da der under helt specielle omstændigheder dukker to gangstere op i virvarret, og opfører sig som hunde i et spil kegler, der allerede er væltet.

På Aarhus Teater reds alle trådene ud af et stort skuespillerensemble, der ved hvad de gør, og de får følgeskab af et hold dansere og sangere, samt fuldt orkester.

Premiere 15. november
Opføres til 3. januar

Isenesættelse: Eyun Johannessen
Dekoration: Steen Lock-Hansen
Kostumer: Carol Lawrence
Lysdesign: Benny Rünitz
Koreografi: Chris Blackwell
Musik: Fuzzy
Kapelmester: Peter Beck

De medvirkende er Lars Junggreen, Klaus Tange, Lars Høy, Hanne Stensgaard, Caspar Koch, Peder Jorde, Lizzi Lykke, Annika Johannessen, Flemming Larsen, Mette Skytte, Jette Sievertsen, Ejnar Hans Jensen, Karen Lis Ahrenkiel, Birgitte Simonson, Edith Thrane, Jørgen Fønss, Ruth Maisie, Poul Clemmensen, Erling Dalsborg, Michael Mansdotter, Trulle Jansberg, Jesper Vigant og Vivan Nielsen m.fl.

Lørdagene 29/11, 6/12, 13/12 og 20/12 spilles matiné kl. 15, og aftenforestilling kl. 20.
 Matiné-forestillingerne indgår ikke i abonnement, men er udelukkende forbeholdt løssalg.

Husk at udfylde den særlige rubrik på tilmeldingskuponen, hvis De ønsker at bestille ekstra billetter til familiens unge medlemmer.

Den engelske forfatter Charles Dickens var fuld af gode fortællinger, meget ofte med det præg af eventyr der gør dem spændende for alle, både som børn og voksne. Han kan læses indenad, han kan læses højt, og han kan spilles på teatret. Sæsonens familie-forestilling er en dramatisering af hans historie om pengepueren Scrooge, der i sin ensomhed er tørret så meget ind, at han har glemt, hvordan det føles at være glad. Og hvad værre er, hvordan man gør andre glade. Kender man ikke til glæden, stikker ondskabsfuldheden sit grimme fjæs frem. Men det er Scrooge alt for optaget af sine ågerforretninger til at få øje på. Der skal noget ekstraordinært til for at vække ham, som for eksempel et rigtigt juleeventyr.

Det er en opgave for de tre af julens ånder. Ånderne for den svundne jul, den nuværende jul og for den fremtidige jul stikker hovederne sammen i et sidste helhjertet forsøg på at redde Scrooge.

Den første af de tre overnaturlige skikkelser formår at føre Scrooge tilbage til hans barndom. Han får sig selv at se som glad dreng, beskyttet og tryk ved tilværelsen. Den tid har han forlængst glemt, og at andre børn ikke har slet så gode muligheder for at opleve en sådan barndom, skænker Scrooge ikke en tanke.

Den anden ånder lader ham se ind i et fatigt hjem juleaften, hvor uretfærdigheden i den store verden for en stund glemmes af den lille familie, der presses til sammenhold, og i hvert fald kan skabe glæde for hinanden, når ingen andre kan.

Til sidst fører den tredje af ånderne ham frem i tiden, så han forskrækket kan se på, hvor galt det vil gå ham, hvis han ikke lærer at tage hensyn til sine medmennesker. Scrooge er en forbenet rad, men lidt efter lidt lykkes det at knække ham, han blødes

op og han ser pludselig på sine omgivelser i et andet forsonende skær. Han mærker, hvordan andre der tidligere frygtede eller ligefrem hadede ham, nu vender sig mod ham, taler med ham og regner med ham som menneske.

En sådan historie er lige stof til en teater-scene. Her kan alt det, som Dickens må nøjes med at beskrive for os, blive til »virkelighed« foran publikum, små som store. Teatermaskineriet sætter som ingen sag tiden frem og tilbage, julens ånder dukker frem af usynligheden, så det hele snurrer rundt for den stakkels Scrooge. Til dramatiseringen er der også skrevet sange, for hvad er et juleeventyr uden musik.

STORE SCENE

Urpremiere 17. januar
Opføres til 21. februar

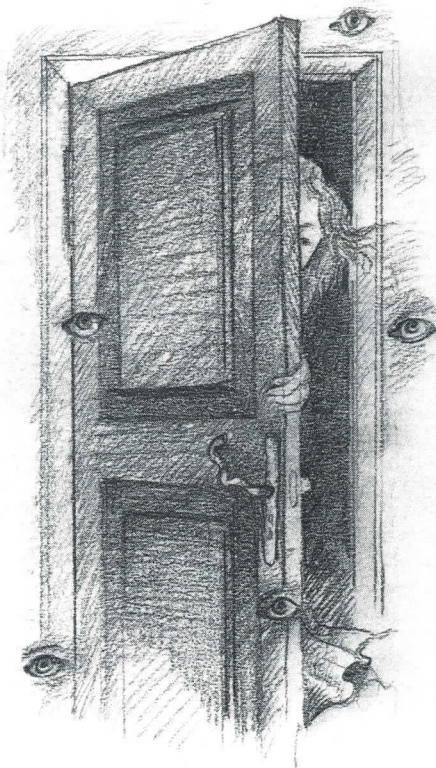
Isenesættelse: Benny Poulsen

De medvirkende er bl.a. Karen Lis Ahrenkiel som Pirandellos kone An-toinetta, og Marianne Flor som hendes kollega. Datteren Lietta spilles af Pia Mourier og Eleonora Duse af Tove Wisborg. Skuespillertruppen består af Merete Hegner, Peder Holm Johansen, Hanne Stensgaard, Runi Le-werissa og Kim Veisgaard. I rollen som Marta Abba ses Merete Voldsted-lund og som Pirandellos ven ses Lars Høj.

Forfatteren Svend Åge Madsen slutter sine fire år på Aarhus Teater som husdra-matiker med udgangen af sæsonen 85/86. Men inden har han nået at aflevere endnu et skuespil, denne gang til urpre-miere på Store Scene.

Bag titlen og de »Nøgne masker« gemmer der sig en af den danske dramatikers italienske kolleger, nemlig Luigi Pirandel-lo, der levede fra 1867 til 1936 - herhjem-me bedst kendt for sit skuespil »Seks per-soner søger en forfatter«.

Pirandello modtog i 1934 Nobelprisen for sit omfattende og dybtgående forfatter-skab, og skulle altså set udefra have sit på det tørre. Men Pirandello var i hele sit liv og hele sit forfatterskab en splittet person, hele tiden kæmpede han for at få orden på den verden, han oplevede som usam-menhængende. Begreber som logik, vir-kelighed og sandhed var for Pirandello kun løse ord, der målt på erfaringer fra til-værelsen var helt uden mening.

Han var den første, der klart beskrev, hvordan vi mennesker kryber ind bag no-get, vi kalder virkeligheden, og vi gør det udelukkende for at komme i sikkerhed og for at få hold på dagligdagen. Men der ek-sisterer ikke én endegyldig virkelighed, og de fleste mennesker udsætter sig i vis-se situationer for det chok, der indfinder sig, når det viser sig at den indbildte sand-hed, vi har påstået at leve på, pludselig fal-der fra hinanden og vrænger bagsiden udad.

Pirandellos kone var hystriker, og i perio-der direkte sindslidende, og den pligt-opfyldende mand nægtede at afskrive hen-de som syg. Hendes forestillingsverden var af samme værdi som hans egen, de så blot to vidt forskellige virkeligheder i samme sag. Sådanne tanker fik Pirandel-lo til at beskæftige sig med begrebet tole-rance hos mennesker. Tolerancen spredte Pirandello ud til at alt kan accepteres - og det er her Svend Åge Madsen sætter sin diskussion og dramatik ind!

For hvor langt kan vi mennesker gå i ret-ning af at tolerere lige meget hvad? Piran-dello selv strakte sig til at gå ind for Mus-solinis gryende fascisme, men har vi men-nesker dog ikke behov for at få rede på, hvor sandheden holder op og løgnen be-gynder? Indskrænketheden skal til livs, og sindet skal kunne åbnes, men spørgs-målet er blot: hvornår er det livsnødven-digt at lukke af. Det er også et spørgsmål om moral.

I skuespillet møder vi Pirandello over et par år i begyndelsen af 20'erne, hvor han blandt andre møder psykoanalytikeren Freud, der som en slags modsætning til Pi-randello hele sit liv forsøgte at sætte selv vores drømmeverden ind i virkelighedens skær.

Danmarkspremiere 7. marts
Opføres til 15. april

Iscenesættelse: Hans Rosenquist
Scenografi: Claus Rostrup
Lysdesign: Benny Rünitz
Oversættelse: Jacob Kielland

I de mange roller ses Karl Erik Christophersen, Karen Wegener, Ole Wegener, Peter Gilsfort, Ole Westh-Madsen, Lennart Hansen, Carsten Bang, Jens Zacho Böye, Kim Veisgaard, Søren Elung Jensen, Ejnar Hans Jensen, Peder Holm Johansen, Karen Lis Ahrenkiel, Bent Børgesen, Flemming Larsen, Lars Høy, Runi Lewerissa, Erling Dalsborg, Merete Voldstedlund, Michael Mansdotter, Annika Johannessen, Jesper Vigant, Vivian Nielsen, Trulle Jansberg, Hother Bøndorff, Pia Henningsen, Jørgen Fønss, Lars Junggreen, Peter Jorde, Ruth Maisie samt en musiker.

Det hjælper mange gange at gå tilbage i tiden og dermed fortælle en dramatisk historie i »forklædning«. Gøres det så stor-slået som i englænderen Peter Barnes' skuespil »Røde næser«, er det på den måde muligt at ramme væsentlige emner i den tid, vi faktisk lever i lige netop nu. Afstanden kan gøre os mere modtagelige, end hvis historien ligner samfundet af i dag for meget. Vi er tilbage i 1300-tallet i de år, da »den sorte død«, pesten, hærger hen over Europa. Massedøden, rædsler og den knugende angst får menneskene til at tvivle: er denne verden virkelig skabt af en god Gud? Hvorfor plages menneskebornene så forfærdeligt? Eller er der tale om en straf, men hvorfor? Måske er ulykken selvforskyldt, menneskene simpelthen for uvidende og dumme? Forbindelseslinjerne til en truet verden anno 1980'erne er vist lette af knytte!

Dengang - som nu - kaster grupper af mennesker sig ud i et forsøg på at redde os ud af det forestående kaos. De sætter ind dér, hvor teologien, medicinen og viden-skaben må give op.

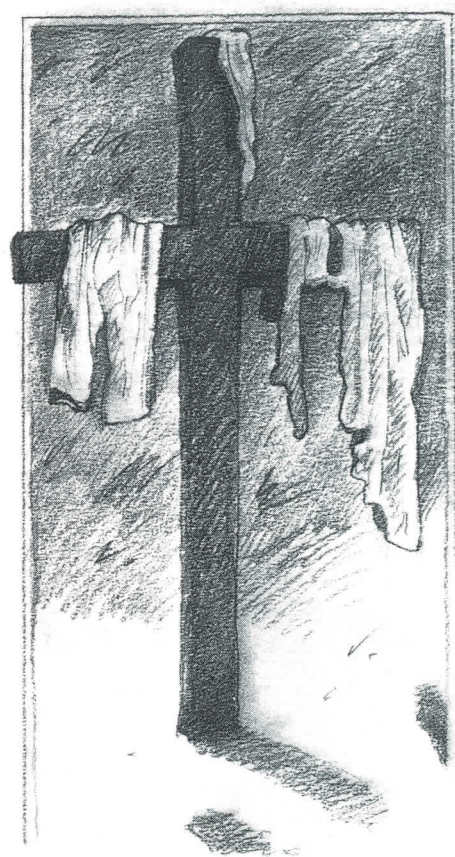
Nogle reagerer med blindt had på den totale afmægtighed (kunne det være dagens terrorister?). I skuespillet er det flokken af De Sorte Ravne, ligrøvere der er sat til at begrave de døde, men i stedet stjæler alt af værdi fra ligene. Desuden er de kold-blodige nok til at skrabbe den dødbringen-de materie af de dodes sår, og sælge det fortyndet på flasker til de raske. Ved at sprede sygdommen, er de med til at fremskynde samfundets endelige sammenbrud.

En anden gruppe er de såkaldte »flagel-lanter«, de mennesker, der ved selvpineri og piskning tror på, at det er muligt at sone fordums synder. Men indadvendt anger er næppe et bud på en konkret løsning på noget som helst. Man frelser højst sig selv, men hvad med alle de andre?

Og så er der munken Flote, der samler gøglere omkring sig, allesammen udstyret med optimistiske røde næser. De kommer ulykkerne i møde med sang og dans, i bedste music-hall-stil. Måske kan mor-skaben løse op for knuderne, og bringe livslysten tilbage i samfundet.

Det sidste bud lyder umiddelbart forjættende, men selv Flote må til sidst erkende, at han tværtimod har været med til at lægge låg på katastrofen, tilskuerne har mens gruppen optrådte for en stund glemt den alvorlige baggrund. Og glemsel er næppe heller en farbar vej ud af problemerne.

Peter Barnes maler os et billede, som vi har godt af at se nærmere på. Og digteren stopper ikke en endegyldig, skråsikker løsning ned i halsen på os. Så enkelt er det ikke.

Skuespillets tre »løsninger« skal ses som yderpunkter. En kombination kunne muligvis bringe fornyet kraft frem. Der er bud efter energien, som de aggressive Sorte Ravne udfolder. Selvpinernes indre skyld kunne vendes udaf og give styrke til andre end dem selv. Rød-næsernes mun-terhed og tro på at livet er værd at leve, trods alt, er måske katten, der kunne være med til at holde sammen på målet i en ny verdensorden.

STORE SCENE

Premiere 2. maj
Opføres til 13. juni

Iscenesættelse: Johan Bergenstråhle
Scenografi: Bo Lindgren
Oversættelse: Henrik Lundgren

De tre unge giftefærdige piger Gasparina, Lucietta og Gnese spilles af Betty Glosted, Birgitte Simonsen og Mette Skytte. De ligeså plukkemodne drenge Zorretto og Anzoletto spilles af Michael Hasselflug og Peter Gilsfort, mens rollen som Kavaleren spilles af Jens Zacho Böye. Mødrerollerne blir spillet af Tove Wisborg og Karen Wegener. De øvrige medvirkende er Ole Wegener som Fabrizio og Peder Holm Johansen som Sangua, samt Merete Hegner som Orsola.

Carlo Goldonis skuespil har et let og livslystent skær over sig. Han lader sine personer flimre ud og ind i et højt tempo, temperamenterne får fuldt afløb, nyforelskelsens glæder bobler over og skjuler den behørig kyskhed, tårerne triller for en kort stund, når der er brug for dét. Vi befinder os i et italiensk miljø.

Nærmere bestemt i Venedig, i slutningen af 1700-tallet, på en »campiello«. Men hvad er sådan en for noget? Det er en lille plads, et torv omgivet af fattige huse, hvor der bor ganske almindelige mennesker. Pladsen er verdens centrum for disse mennesker. Her fødes de, her arbejder de, her forelsker de sig, og her drømmer de unge piger om at flytte fra, når den tid er inde. Med andre ord, når den rigtige mand anholder om deres hånd, får ja, og fører hende til voksenslivets glæder på en anden campiello, et andet sted i byen.

Her er det de nære ting i livet, der tæller. Vi er iblandt nøjsomme folk med sund sans for det livgivende i tilværelsen.

Goldoni var en mester i at skildre en sådan lilleverden, næsten i et romantisk lys, men samtidig med et realistisk islæt, som på hans tid var ganske uhørt for en dramatiker. Her vises menneskene, som de også kan være: fjollede og forventningsfulde, lige til at holde af.

Vi dumper ned i karnevalstiden, der sprænger de ellers faste rammer i torvesamfundet. Nu skal der skejs lidt ud fra hverdagens trygge forudsigelighed, og ind på pladsen kommer en kavalér fra Napoli, der har bestemt sig for at benytte festdagene til at sikre sig et formuende parti for at redde sig ud af gældsposterne på godset derhjemme. Han sætter røre i andedammen.

På campiello'en er det først og fremmest kvinderne, der fører ordet. Især mødrene med giftefærdige piger er om sig, i en sta-

dig dobbeltrolle på udkig efter en passende ungersvend til pigebarnet, mens de samtidig vogter ihærdigt over dyden og ser til, at der ikke forvoldes skade på det endnu urørte afkom. En anden af mødrene har fuldt op at gøre for at få afsat sin søn, mens stakkels Gasparina bor hos sin onkel, og har det særlig svært i så henseende. Han finder hende aldeles ikke moden til høst endnu, selv om det rykker stærkt i hende, særlig i retning af den nysankomne kavalér.

Der er blevet sagt om denne komedie: vi spiller også stykket i dag, fordi vi alle har brug for en campiello - fordi den fortæller om kærlighed til en beskeden verden, til livets realiteter i et givet øjeblik af historien. Og uden kærlighed blir enhver handling meningsløs...

Premiere 6. september
opføres til 11. oktober

Iscenesættelse: Hans Rosenquist
Scenografi: Finn Erik Bendixen
Musik: Buth Lacey
Oversættelse: Janicke Branth

I rollen som Hummel ses Aksel Erhardsen, Lars Høy er Studenten, Ole Wegener er Obersten, Datteren spilles af Merete Voldstedlund og Den Fornemme af Jørgen Fønss. Desuden medvirker Birgitte Simonson, Karen Lis Ahrenkiel, Ejnar Hans Jensen, Lars Junggreen, Ruth Marisie, Marianne Flor, Lizzy Lykke m.fl.

Strindberg både levede og skrev dramatisk. På scenen klæder han personerne af helt ind til skinnet, for at fortælle os, at han gennemskuer deres forløghed. Han river op i de polerede overflader, der prøver at fortælle omverdenen, at alt er i den fineste orden.

Hans styrke som teater-fortæller ligger i de skarpt optrukne situationer, hvor ingen sandhed er for ømtålelig til at blive revet midt over, så vi kan se på den indefra. Forskellen er blot, at hverdagen sjældent former sig så højdramatisk, som Strindberg lader det ske i sine skuespil. Måske netop fordi vi er gode til at skjule de punkter, der brænder allermest på.

Om »Spøgelsessionaten« skrev han i 1907, kort efter færdiggørelsen: »Sådan sammenvæves menneskers skæbner, så mange hemmeligheder findes i ethvert hjem, men vi mennesker er for stolte til at erkende det; de fleste af os fortæller stor-skydende om vores indbildte lykke, for det meste af tiden at skjule vores elendighed...«

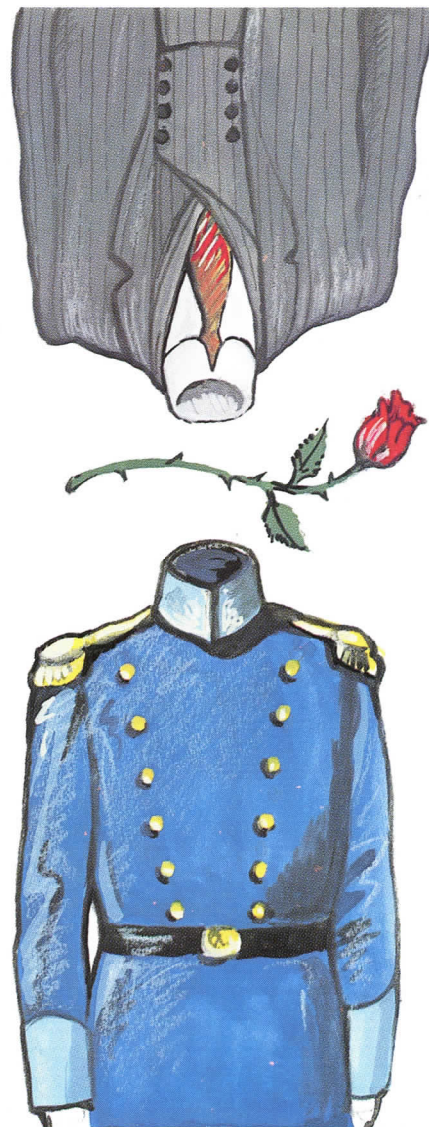
Det er hvad historien i »Spøgelsessionaten« afdækker blandt personerne, lag for lag skrælles af, indefra og ud, næsten som i en kriminalfortælling. Vi mærker straks, at disse mennesker har noget på hinanden, men hvad det er, og hvorfor de absolut må afsløre hinanden, er i begyndelsen en dunkel affære.

Sammenhængen skal ikke afsløres i detaljer her. Men anledningen til demaskeringen ligger mange år tilbage, og har med simpelt utroskab at gøre. Strindbergs ærinde er dog langt fra det bornerte. Derimod får vi at se, hvor miserabel en tilstand mennesker kan komme i, hvis de forsøger at gemme den slags af vejen.

Egentlig var der dengang tale om dobbelt utroskab. En mand, der hele livet igennem har udgivet sig for at være af adelig byrd og høj militær rang, giftede sig i ungdomsårene med den skønne Amalie. Men straks forfører han en adelsfrøken, som er forlovet med forretningsmanden Jakob Hummel, og som hævn indleder Hummel et forhold til Amalie, ydermere med et pigebarn til følge.

Obersten tror, han er faderen, og Amalie fortæller aldrig sandheden om sit hede sidespring, i årenes løb visner hun hen på grund af skyld og anger. Mange år senere, og nu er pigebarnet blevet en ung frøken, sætter Hummel sin endelige hævn ind imod obersten, der berøvede ham hans fæstemø dengang. I planen inddrages en student, der er helt uvidende om Hummels hensigter.

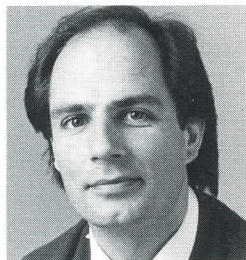
En aften kommer han uindbudt til oberstens hjem. Afsløringerens time er kommet. Følgerne er langt mere overraskende og drastiske end Hummel har tænkt sig. Nu er der ingen vej tilbage, og de to unge, Studenten og datteren, der skulle tegne fremtiden, tør heller ikke længere tro på hinanden.

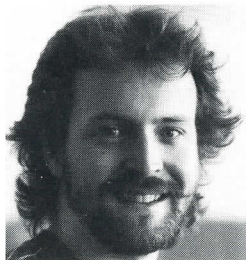
Medvirkende skuespillere i sæsonen 86/87

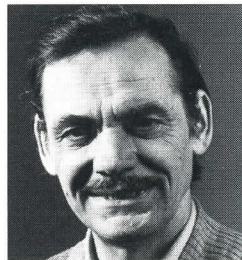
Karen Lis Ahrenkiel

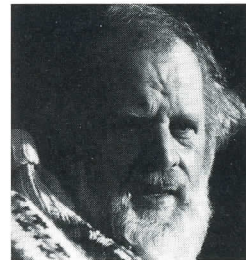
Hother Bøndorff

Jens Zacho Böye

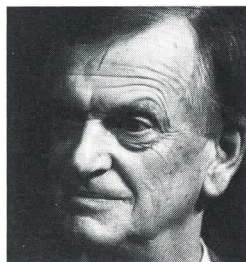
Erling Dalsborg

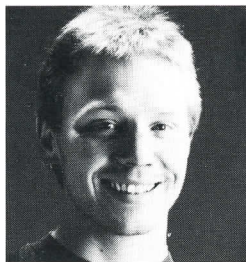
Aksel Erhardsen

Marianne Flor

Jørgen Fønss

Peter Gilsfort

Betty Glosted

Michael Hasselflug

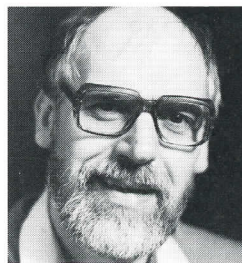
Merete Hegner

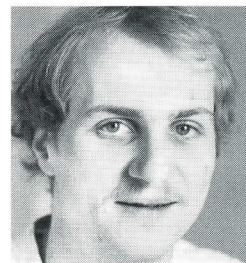
Pia Henningsen

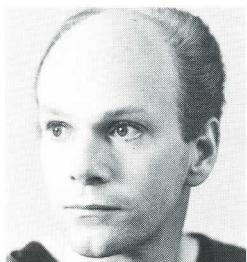
Lars Høy

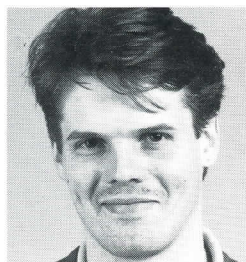
Ejnar Hans Jensen

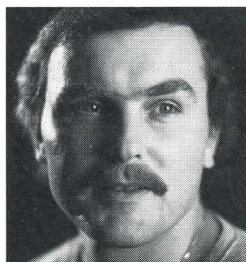
Peder Holm Johansen

Lars Junggreen

Anders Gjellerup Koch

Flemming Larsen

Runi Lewerissa

Lizzi Lykke

Ruth Maisie

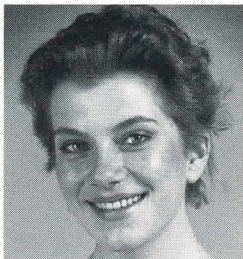
Pia Mourier

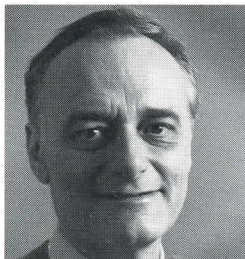
Jette Sievertsen

Birgitte Simonsen

Mette Skytte

Ulf Stenbjørn

Hanne Stensgaard

Klaus Tange

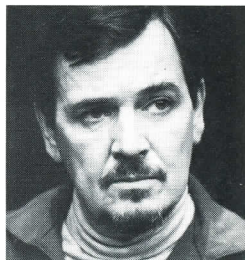
Kim Veisgaard

Merete Voldstedlund

Karen Wegener

Ole Wegener

Ole Westh-Madsen

Tove Wisborg

Søren Elung Jensen

Flemming Enevold

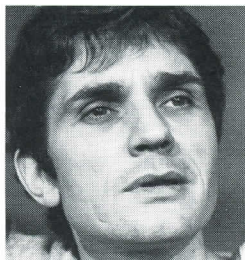
Hanne Gelver

Lennart Hansen

Lars Lohmann

Niels Vigild

Vælg imellem disse abonnementskombinationer og opnå 40% rabat på billetprisen

1

Kiss Me, Kate
Et juleeventyr
Nøgne masker
Røde næser
Il campiello
(alle 5 forestillinger
på Store Scene)

2

Kiss Me, Kate
Røde næser
Il campiello

3

Et juleeventyr
Nøgne masker
Il campiello

4

Kiss Me, Kate
Nøgne masker
Røde næser

5

Kiss Me, Kate
Spøgelsessonaten
Et juleeventyr

6

Spøgelsessonaten
Et juleeventyr
Il campiello

7

Spøgelsessonaten
Krigsspil (1. og 2. del)
Krigsspil (3. del)

8

Krigsspil (1. og 2. del)
Krigsspil (3. del)
Jonas
Farlige forbindelser

9

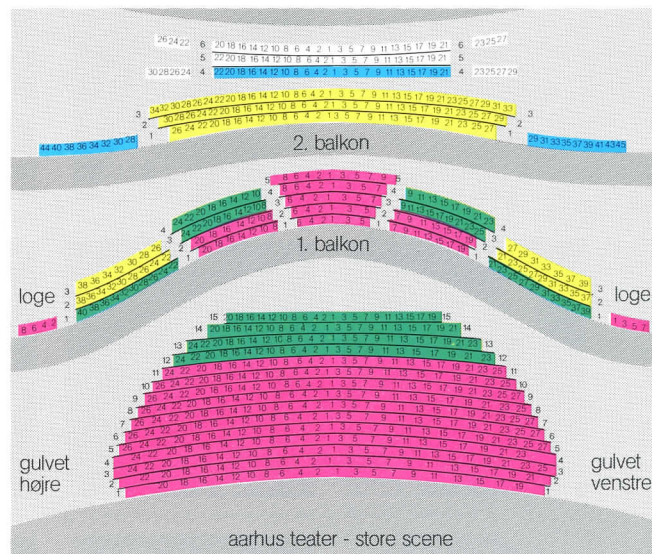
Spøgelsessonaten
Jonas
Farlige forbindelser

12

Et juleeventyr
Czardasfyrstinden
(Den jyske Opera)
Askepot
(Den jyske Opera)
(kun begrænset antal billetter)

13

Kiss Me, Kate
Et juleeventyr
Czardasfyrstinden
(Den jyske Opera)
(kun begrænset antal billetter)

Store Scene

- Prisgruppe A = rød
Abonnement 54 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 90 kr.
- Prisgruppe B = grøn
Abonnement 45 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 75 kr.
- Prisgruppe C = gul
Abonnement 36 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 60 kr.
- Prisgruppe D = blå
Abonnement 27 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 45 kr.
- Uden for abonnement
Prisgruppe E = hvid 10 kr.

Scala

- Prisgruppe A
Abonnement 54 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 90 kr.
 - Prisgruppe B
Abonnement 45 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 75 kr.
- Til ungdomsmusicalen
»Dagdrømmerbanden«
i Scala sælges
ikke billetter i
abonnement.
Normalpris 50 kr.
(over hele salen)
Rabatpris 25 kr.
(for Skolescenen)

Studio Stiklingen

- Kun prisgruppe D
Abonnement 27 kr.
+ 3 kr. gebyr
Normalpris 45 kr.

Tegn abonnement

De opnår mange fordele ved at tegne abonnement på Aarhus Teater. Et abonnement består af mindst 3 forestillinger. I brochuren kan De læse om alle forestillingerne i Aarhus Teaters repertoire for den kommende sæson, og på brochurens midteropslag findes en oversigt med de kombinationer, man kan vælge imellem. Som De kan se, går de samme forestillinger igen i flere kombinationer. Vælger De at sætte kryds over flere end ét kombinationsnummer, sørger vi for, at eventuelle »gængere« glider ud - og at betalingen indrettes derefter.

Bemærk: ungdomsmusicalen »Dagdrømmerbanden« i Scala indgår ikke i abonnementssalget.

Bestilling

Når De har hentet oplysninger i brochuren og bestemt Dem for, hvilket abonnement (eller abonnementer) De ønsker, udfyldes bestillingskuponen. Kuponen er placeret på brochurens midteropslag. Jo før De sender kuponen ind, jo større er chancen for, at De får alle ønsker opfyldt. Vi sørger først og fremmest for at efterkomme Deres ønske om prisgruppe, og må evt. flytte bestillingen til den angivne alternative ugedag (ved sendebilletter). Dette sker, hvis der allerede er udsolgt på den foretrukne ugedag.

Kan dette ikke lade sig gøre, flytter vi bestillingen til den nærmeste, lavere prisgruppe. Alt dette gør vi, for at bevare Deres plads i abonnementskøen.

Skulle De alligevel ønske at annullere Deres bestilling efter sådanne ændringer, skal det ske senest 14 dage efter modtagelse af bekræftelsen. Derefter er Deres bestilling bindende.

Brev

Ufrankeret svarforsendelse

224

Sendes
ufrankeret

Modtageren
betaler porto

Aarhus Teater

Abonnementskontoret
8000 Århus C

Stor rabat

Ved på forhånd at bestille et abonnement opnår De 40% rabat på den normale billetpris. Denne betydelige rabat yder teatret Dem, fordi De ved abonnementsbestillingen køber billetter til mindst 3 forestillinger.

Foruden besparelsen, opnår De som abonnent også en god service i forbindelse med tilrettelæggelsen af Deres teaterbesøg i den kommende sæson. De undgår f.eks. helt at skulle stå i kø i billetkontoret. Som abonnent kan De god tid i forvejen ordne det praktiske, som f.eks. at sørge for pasning af børnene.

Med denne brochure i hånden kan De i ro og mag sammen med gode venner tilrettelægge Deres egen teatersæson.

Betaling

Samtidig med bekræftelsen på Deres bestilling af abonnement, sender vi Dem 3 giro-indbetalingskort. Det samlede beløb er således delt i 3 bekvemme rater - og girokortene besørger ufrankeret, modtageren betaler portoen.

Særligt gebyr

Alle abonnementsbilletter pålægges et særligt administrationsgebyr, som tilfalder de tilskudsgivende myndigheder. Dette betyder, at hver enkel abonnementsbillet pålægges et gebyr på kr. 3.

Grupperabat

Foreninger, selskaber, klubber og andre større grupper (minimum 20 personer) kan længere tid i forvejen bestille billetter til Aarhus Teaters egne forestillinger (dog ikke til premiere-forestillinger).

Grupperabatten udgør cirka en tredjedel af normalprisen, hvilket betyder at billetten med grupperabat kommer til at koste: A = 60 kr., B = 50 kr., C = 40 kr. og D = 30 kr.

Ungdomsrabat

Til musical-forestillingen »Dagdrømmerbanden« i Scala på eftermiddage er billetprisen ved større samlede bestillinger gennem Skolescenen 25 kr. Normalprisen er 50 kr.

Til alle forestillinger på Aarhus Teater gælder det, at alle unge under 25 år kan købe billetter til ½ pris på alle scener i samtlige prisgrupper. D.v.s. rabatprisen for unge blir 45 kr., 37 kr., 30 kr. og 23 kr. i de fire prisgrupper.

Billetterne kan købes i det almindelige 7 dages forsalg.

Sende-billetter

Den mest anvendte abonnementsform er sende-billetter. Allerede når De modtager bekræftelsen på Deres bestilling kan De se, hvilke datoer De skal i teatret sæsonen igennem, og kan derfor i god tid sætte kryds i kalenderen. Hvis De skulle være forhindret på nogle af de tilbudte datoer, kan De indtil 14 dage efter modtagelsen af bekræftelsen få datoerne ændret. Dette sker ved henvendelse til abonnementskontoret.

Derefter betragter vi datoerne som bindende, og kan altså ikke senere bytte Deres billetter til opførelser på andre dage. 14 dage før De skal i teatret, modtager De billetterne med posten.

Ekstra rabatkuponer

Alle abonnenter på Aarhus Teater får sammen med bekræftelsen tilsendt rabatkuponer, der giver 25% rabat ved køb af billetter til teatrets øvrige forestillinger, og til forestillinger over hele landet, blot disse indgår i den landsdækkende abonnementsordning.

På Aarhus Teater er billetprisen ved brug af rabatkuponer 68 kr., 56 kr., 45 kr. og 34 kr. i de fire prisgrupper.

De kan altså f.eks. benytte rabatkuponerne til ekstra besøg på Aarhus Teater til de forestillinger, De ikke har bestilt i abonnement. Ved opgivelse af abonnementsnummer, kan De rekvirere ekstra kuponer til personlig brug. Rabatkuponer kan også benyttes til eftermiddagsforestillingen i Scala.

Hente-billetter

Den anden abonnementsform er hente-billetter, en særlig ordning for de teatergængere, der har skiftende arbejdstid, og andre, der har vanskeligt ved lang tid i forvejen at vide besked om fremtidige friaftener.

Sammen med bekræftelsen på Deres abonnement, fremsendes særlige taloner, som De selv må sørge for at ombytte i teatrets billetkontor. De er dog sikret én dags ekstra forsalg (fra ugedag til ugedag). Men: det er abonnentens eget ansvar at få brugt talonen inden den pågældende forestilling slutter - og der er ingen mulighed for at få refunderet beløbet, eller få byttet til en anden forestilling. Husk at udfylde kuponens rubrik HENTE-billetter.

Gavekort

Gavekort udstedes på ethvert beløb. Henvendelse til Aarhus Teaters abonnementskontor, mandag-fredag kl. 10-17. Tlf. (06) 12 27 06.

Danmarkspremiere 1. og 2. del
25. oktober
Opføres til 21. november

3. del opføres fra 22. november
frem til 20. december

Isenesættelse: Asger Bonfils
Dekoration: Jens Anker Olsen
Kostumer: Josephine Ernst
Musik: Jan Kaspersen
Oversættelse: Finn Methling

De medvirkende i de to første dele er
Karen Wegener, Tove Wisborg, Merete
Hegner, Pia Mourier, Peter Gilsfort,
Peder Holm Johansen, Runi Leweris-
sa, Kim Veisgaard, Jens Zachø Bøye,
endvidere i tredjedel Michael
Hasselflug, Anders Gjellerup
Koch og Hother Bøndorff

Alle tre dele i krigsspillet foregår på den anden side af frygten. Nu er det overstået, angsten er udløst sammen med bomberne. Verden gik en dag totalt atom-amok. Bomberne blev fremstillet, som det blev sagt, for at holde magten i balance, men forsvar og angreb ser ens ud i krig, og resultatet er det samme.

Jorden ligger nu forbrændt tilbage efter de første kaotiske år, der fulgte eksplosionerne. Kun små kuber er efterladt med grupper af mennesker, der forsøger at leve videre med en ny slags frygt.

Trykbølgerne har svedet den gamle civilisation væk, uden at give en ny struktur mange chancer for at vokse op af stumperne. Så konsekvent er den engelske dramatiker Edward Bonds advarsel til alle de små menneskedyr, der i dag magtesløse ser til, at der oprustes i øst og vest, i nord og syd.

Det er blevet til et rædselsmaleri, en trilogi, hvoraf 1. og 2. del opføres samlet, derefter følger 3. del, og teatret planlægger samlede opførelser på lørdage for det publikum, der tør tage udsigten til en atomkrig alvorligt i de cirka seks timer, det vil vare at opføre hele krigsspillet.

Et eksperiment for publikum, men også for de tolv skuespillere, der fra starten af august til sidste spilledag i slutningen af december er optaget af dette projekt på Studio-scenen i kælderen.

Rød, sort og uvidende er titlen på førstede-
len, formet som et tilbageblik på tiden in-
den katastrofen. Her møder vi en besyn-
derlig skabning, et menneskelignende
monster som vi får at vide, netop blev født
da jordens overflade sprængtes til alle si-
der.

Monsteret fortæller om tiden, før bom-
berne gjorde det af med et 'normalt' liv.
Altså det liv han selv er gået glip af som
barn og ung mand. Dengang var verden
allerede i opløsning, kun holdt sammen
ved militærmagt, der ikke skyr noget
middel, når det gælder om at optræne de
unge mænd i at holde orden. Det enkelte
menneske er reduceret til en ligegyldig
tingest af den slags, det er tilladt at fjerne,
om nødvendigt. Moderens kærlighed til
sit barn er blevet til en forkvaklet følelse,
der får hende til at overtale drengen til at
dræbe en af sine forældre, for at gøre ind-
tryk på de militære chefer. I dette sam-
fund måles menneskers værd ikke på
hårdførhed, men på hårdhed.

Store fred er tredjedelens titel, der ikke må tages alt for bogstaveligt. I denne sidste del af trilogien er vi endnu længere ude i en fremtid efter atomkrigen. Men der er stadig lysår forude, før menneskene igen kan begynde at lege med så søde drømme som et Paradis på Jord.

Et terrorkorps af afrettede drenge er sat til at opretholde balancen i det, der nu kunne minde om en slags samfund. For eksempel fødebalancen, som giver problemer, idet maden er knap. Hver af drengene blir sendt hjem til forældrenes kvarter for at slå et barn ihjel. Det skal hjælpe på føderessourcerne. Livet er nu så meget genoprettet, at mødrene formår at kæmpe for deres afkom. Naturen er ved at have tag selv i menneskene igen.

Men den blodige ordre fuldbyrdes. Tilbage ser vi en moder, hvis barn er dræbt af hendes egen søn. Hun fatter intet, og begiver sig lammet afsted ud imod horisonten, kun udstyret med en bylt tøj, som hun tror er barnet.

Livet er gået til grunde en gang til. Men måske er der et håb i, at kvinder vil være mødre, og at mødre vil tilsidesætte alt for at beskytte deres børn.

En samlet opførelse af alle 3 dele vil finde sted lørdage 29/11, 6/12 og 13/12 fra kl. 17 (uden for abonnement)

Andendelen hedder *Dåsefolket*. Det er nu mange år siden bomberne sprang, og atomstøvet har stort set fjernet sig. Vi støder ind i en lille flok mennesker, der lever isoleret. De har slået sig sammen og vandret, dels for at finde føden, dels for at være heldige og finde et bedre liv, et bedre sted, hvor de kan slå sig ned.

De har til sidst fundet et kæmpelager med dåsemad, der er kommet uskadt igennem ødelæggelserne. En dag dukker en fremmed op, han er alene, og de modtager ham først glædestrålende. De har ikke set fremmede i over ti år. Men kort tid efter hans ankomst til menneskegruppen, falder en af medlemmerne pludselig om. Uden at have været syg. Han er død. Det samme sker med et par andre, og gruppen frygter den ukendte sygdom, de må tage deres forholdsregler, og støder den sidst ankomne fra sig. Det er nok ham, der bringer de forfærdelige bakterier med sig. Hvem skal slå ham ihjel, for det er jo farligt at komme nær på ham?

Dåsefolket opfører sig snart som kampklare naboer, i en uværdig strid, der endda truer med at gøre det af med al maden, som de skal leve af. De har lige akkurat overlevet noget, der lignede en altramende udslettelse for at gå en ny imøde.

STIKLINGEN

Premiere 17. januar
Opføres til 28. februar

Iscenesættelse: Stefan Lenkisch
Instruktørass.: Jørgen Heiner
Scenografi: Arild Hoelstad
Oversættelse: Janicke Branth

I rollen som fiskeren Jonas
ses Lars Junggreen

Den dramatiske fortælling om Jonas og hvalen ligger og lurer et sted bag denne teatertekst for én skuespiller. Stykkets op-havsmand er rumæner, og han skrev det i 1968. Meget er hændt i menneskehedens historie siden lignelsen fra Det gamle Testamente blev nedskrevet, så publikum får ikke en genfortælling at høre, men derimod en nulevende digters næsten profetiske kommentar til vort liv her og nu.

I Bibelen hører vi om, at Jonas påtager sig skylden for et voldsomt uvejr, der truer med at gøre det af med en skibsbesætning. Han har hånet Herren, og lader sig nu kaste ud i det oprørte hav, for at frelse søfolkene. Stormen lægger sig, Jonas undgår druknedøden og blir slugt af en hval. Det er Herrens sidste godhed over for den genstridige Jonas. Efter tre dage og tre nætter i hvalens bug, anråber Jonas endelig om Herrens hjælp, hvorefter han gylpes op på en strandbred. Nu forsonet med Herren.

Så let er det ikke mere at komme igennem livets stormvejr og hårde brådsøer, mener forfatteren. Et enkelt opkald til højere magter, løser ikke menneskets magtesløshed. Han tror snarere, at kraften skal mobiliseres i mennesket selv, indefra.

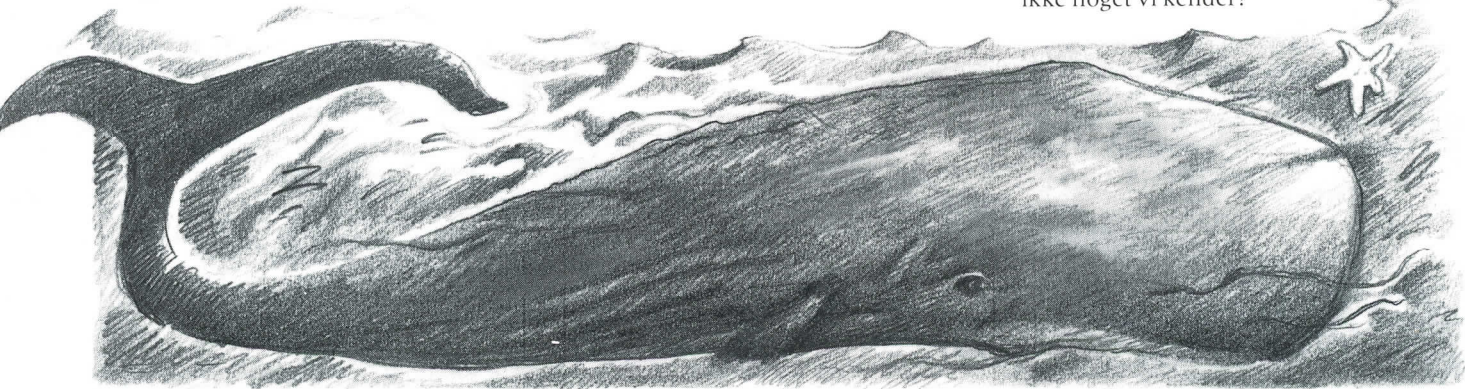
Op vores Jonas i dette stykke er virkelig ukuelig, trods det at han udsættes for langt voldsommere strabadser end Bibels Jonas. Her er de tre dage og tre nætter forlænget til en mands hele vandring fra ungdommens tillid til at alt kan lade sig gøre, til han ender gammel på en strand, han slet ikke kender.

I mellemtiden har vores Jonas måttet op-holde sig først i én hval-bug, men den sluges af en større hval, der til slut ædes af en endnu større hval. Der er lang vej ud for Jonas, men det lykkes ham dog i alderdommen at få dagslyset at se igen. Ufor-trødent ser han sig omkring, men er i tvivl om hvilken vej han skal gå for at nå hjem. Måske skal han slet ikke videre, måske ender hans liv her på den øde strand?

Livet giver ikke meget til Jonas at råbe hurra for, selv om han, når vi først møder ham, er meget optaget af dets muligheder. Han er alene ude at fiske, vist nok som så mange gange før uden den store fangst. Han har allerede lært, og accepteret, at lidt kan også gøre det.

Undervejs taler Jonas ihærdigt med sig selv. Han gør det for at glemme ensomheden, som ellers ville knuse ham. Det er de små ting, Jonas må forholde sig til i en uendelig stor verden, han alligevel ikke kan gøre noget ved. Han lader de store æde hinanden, og prøver at redde sit eget skin. Det er både forståeligt og menneskeligt, men også tragisk at det skal være sådan.

»Jonas« er en nutids-lignelse, absurd i sin form, men ikke i sit indhold. Ligner det ikke noget vi kender?

Danmarkspremiere 9. maj
Opføres til 13. juni

Iscenesættelse: John Dove
Scenografi: John Murray
Lysdesign: Brian Harris
Oversættelse: Jacob Kielland

De erotiske eskapader sættes iscene og udføres af Bendt Hildebrandt som Vicomte de Valmont og Lizzi Lykke som Marquise de Merteuil. Fruen Madame de Volanges og hendes unge datter spilles af Merete Voldstedlund og Pia Mourier. Den unge nygifte og forsømte Madame de Tourvel spilles af Hanne Stensgaard, og Valmont's moder, Madame de Rosemonde af Marianne Flor. Desuden medvirker Kim Veisgaard, Jette Sievertsen og Anders Gjellerup Koch.

Alle forfattere har vel et stille håb om at skrive i hvert fald ét hovedværk, der kan leve og blive læst i mange generationer efter deres afgang fra jordoverfladen. Franskmanden Laclos sagde det ligeud: jeg har i tankerne at skrive »noget ualmindeligt, iøjnefaldende, der vil give genlyd verden-over, selv når jeg har forladt den«.

Og man må nok sige, han holdt ord. I 1782 udkom hans brevroman med en titel, der på dansk blir til Farlige forbindelser. Den blev en øjeblikkelig skandale-succes, og nu 200 år senere har den engelske dramatiker Christopher Hampton omformet store bidder af romanen til et lystigt skuespil.

Hvad der vakte skandale dengang, får os næppe til at forarges i dag, og da slet ikke efter stribevis af søndage i selskab med Dollars-serien, og de talrige beregnende sidespring vi her er vidner til. Spørgsmå-

let er i dag, som dengang, hvor beregnende man egentlig kan være, før man når det punkt, hvor man ikke længere kan holde sig selv ud?

For at sige det rent ud: forbindelserne i dette lystige spil knyttes kun med ét formål for øje, nemlig at gøre de seksuelle udfoldelser til en elegant sportsgren. Et erotisk pirrende spil, som af de mindre erfarne forveksles med kærlighed, men som for de angribende har det skinbarlige mål at lægge modstanderen ned. For lidt modstand ydes der, trods en slet skjult deltagelse i den almindelige opvarmning.

Her gæes aldrig efter bolden, kun efter manden - eller kvinden! Reglerne har parterne selv udtænkt, og kropskontakten dyrkes til stakåndet fornøjelse. Så snart erobringen er i hus på chaiselonguen, styrter vinderen videre efter et nyt nøje udpeget offer.

Forførelserne sættes kynisk i værk af Vicomte de Valmont, hankønsvæsenet, og Marquise de Merteuil, hunkønsvæsenet. For år tilbage har de to dyrket hinanden intimt, men helt imod sædvane brændte de vist nok så varme, at der ligefrem kom følelser ind i forholdet. Den går jo ikke, så nu foregiver de udelukkende venskab, og danner et fortræffeligt intrigemakkerpar i det højere selskabsliv. Især hun er særlig emsig, når det gælder om at byde op til nye udfordringer for Valmont. Han giver sig kun i kast med de allersværeste opgaver, de der kræver den fineste teknik og de mest raffinerede kur-metoder.

Hun driver dog et dobbeltspil, som han først for sent når at opfatte. Hun har en nederdrægtig plan, der går ud på, at hun vil have hævn over både sit eget og mandskønnet, koste hvad det vil. Prisen er, at hun forlængst selv har måttet opgive at komme til at elske. Også Valmont når at gennemskue sig selv.

Urpremiere 6. september.

Iscenesættelse: Jørgen Heiner
Scenografi: Jørn Walsøe

De to Ida'er spilles af Vibeke Kull og Jette Sievertsen

Sælges ikke i abonnement. Kun almindeligt løssalg, enhedspris D.

Opføres fra kl. 17.00.

Man skal være født på Finn Methlings poetiske papir, for at være ligeså heldig som Store Ida og Lilla Ida. Hvem af os har ellers en levende chance for at møde os selv som unge, efter at vi er kommet op i årene? Sommetider kunne tanken være lokkende, måske også en smule skræmmende: at tænke sig pludselig at sidde dér, over for sig selv, mens man endnu kunne nå at advare sig selv imod de dumheder, man nu vidste man havde begået igennem livet ... hvis man altså overhovedet ville høre efter sig selv som ældre, mens man var sig selv som ung!

Det er tredje gang Finn Methling skriver et stykke til Aarhus Teaters turné, og igen er vi i drømmenes og mindernes luftige verden, men han forstår at gribe det hele i flugten og sætte det ned på papir, denne gang i form af en såkaldt rimkomedie. De to tidligere stykker var mødet mellem »Valborg og bænken«, og derefter mellem »Rasmus og Jone«.

Og nu er turen kommet til en jordnær snak mellem den aldrende Ida og den unge Ida. Store Ida sidder alene tilbage i sin lejlighed, efter to forliste ægteskaber og et tredje, lidt bedre end de to første, men som endte med at gøre hende til enke. Det er søndag formiddag, som alle søndage forfærdelig fredelig, og en lille smule kedelig. Store Ida sætter sig i den gode polstrede stol, og kort tid efter slummer hun ind. ... og vågner med et grynt og et sæt. ... hun er ikke alene i stuen mere, der er nogen, lige bag stolen. Hun vender sig hurtigt. ...

Det er bare mig, siger Lilla Ida. Store Ida blir først overrasket, men snart glad. Lille Ida har aldrig været i lejligheden før, men Store Ida kender hende, man kan vel huske sig selv som ganske ung pige. Var jeg virkelig så køn?

De to generationer falder i en god snak. Det siger sig selv, at de har meget at snakke med hinanden om. Lilla Ida blir fortøret, da Store Ida fortæller hende, at den første af hendes ægtemænd var Svend. Hvad for en Svend? spørger Lille Ida, da ikke ham med flyveørerne, ham fra Lunderskov? Jo, Lilla Ida, sådan gik det. Men jeg er jo forelsket i Knud, han ved det bare ikke endnu, indvender Lille Ida. Men ham skal det være.

Store Ida er bange for at gøre den lille forvirret og bedrøvet med sin snak, men pigen vil have det hele at vide, nysgerrigheden er ikke til at styre. Tiden spurter afsted, de to nyder hinandens selskab, måske kan de bruge hinanden ... men drømmen fordufter. Store Ida er alene igen, men det var nu ikke nogen helt almindelig søndag.

Til en rigtig rimkomedie hører også sange, så med på turneen kommer en pianist for at akkompagnere de dejlige melodier.

Medvirkende personale - sæson 86/87

Abonnements- og publikumsservice

Abonnementskontoret er åbent mandag-fredag kl. 10-17.

Tlf. (06) 12 27 06

Billetbestilling til større grupper, bestilling af opsøgende forestilling m.v. sker ved henvendelse til

abonnementssekretær

Annelise Gundersen

Sommerferielukket fra mandag 7. juli.

Åbent igen fra mandag 4. august.

Øvrige billetsalg

Store Scene (06) 12 26 22

Studio Stiklingen Scala (06) 12 26 26

Billetkontoret er åbent alle spilledage (normalt ikke søndag) kl. 13-20.

I forbindelse med evt. sene arrangementer vil billetkontoret holde åbent fra en time før spilletidspunktet.

Billetkontoret tager imod alle slags bestillinger uden for abonnement, også rabatkuponer og ungdomsrabat.

Ved løssalg er der 7 dages forsalg, dog 8 dage for hente-abonnenter.

Sommerferielukket fra mandag 23. juni.

Åbent igen fra mandag 11. august.

Information og administration

Aarhus Teaters informationsafdeling og administration, Skolegade 9, åbent mandag-fredag kl. 9-16.30, **tlf. (06) 12 07 22.**

Skuespillerpersonale:

Karen Lis Ahrenkiel

Hother Bøndorff

Jens Zacho Böye

Erling Dalsborg

Aksel Erhardsen

Marianne Flor

Jørgen Fønss

Peter Gilsfort

Betty Glosted

Michael Hasselflug

Merete Hegner

Pia Henningsen

Lars Høy

Ejnar Hans Jensen

Peder Holm Johansen

Lars Junggreen

Anders Gjellerup Koch

Flemming Larsen

Runi Lewerissa

Lizzi Lykke

Ruth Maisie

Pia Mourier

Jette Sievertsen

Birgitte Simonsen

Mette Skytte

Ulf Stenbjørn

Hanne Stensgaard

Klaus Tange

Kim Veisgaard

Merete Voldstedlund

Karen Wegener

Ole Wegener

Ole Westh-Madsen

Tove Wisborg

Sæsonens

gæsteskuespillere:

Carsten Bang

Bent Børgesen

Poul Clemmensen

Søren Elung Jensen

Flemming Enevold

Hanne Gelver

Lennart Hansen

Bendt Hildebrandt

Gert Jeppesen

Caspar Koch

Vibeke Kull

Lars Lohmann

Edith Thrane

Bent Vestergaard

Niels Vigild

3. års elever

med scenetjeneste:

Trulle Jansberg

Annika Johannessen

Peter Jorde

Jesper Vigant

Michael Mansdotter

Vivian Nielsen

Husdramatikere:

Jens Smærup Sørensen

Sæsonens

iscenesættere:

Johan Bergenstråhle

Asger Bonfils

Peter Bork

John Dove

Jørgen Heiner

Eyun Johannessen

Stefan Lenkisch

Benny Poulsen

Hans Rosenquist

Wendy Tøye

Sæsonens scenografer:

Finn Erik Bendixen

Arild Hoelstad

Bo Lindgren

Steen Lock-Hansen

Pia Maanssen

Jens Anker Olsen

Patrick Robertson

Claus Rostrup

Jørn Walsøe

Sæsonens

kostumetegnere:

Josephine Ernst

Carol Lawrence

Rosemary Vercoe

Sæsonens lysdesignere:

Brian Harris

Benny Rünitz

Sæsonens kapelmestre

Peter Beck

Astrid Elbeck

Søren Hansen

Sæsonens oversættere

Janicke Branth

Jacob Kielland

Henrik Lundgren

Finn Methling

Knud Poulsen

**Aarhus Teater
Gentegningsbrochure
for sæsonen 1986/87**

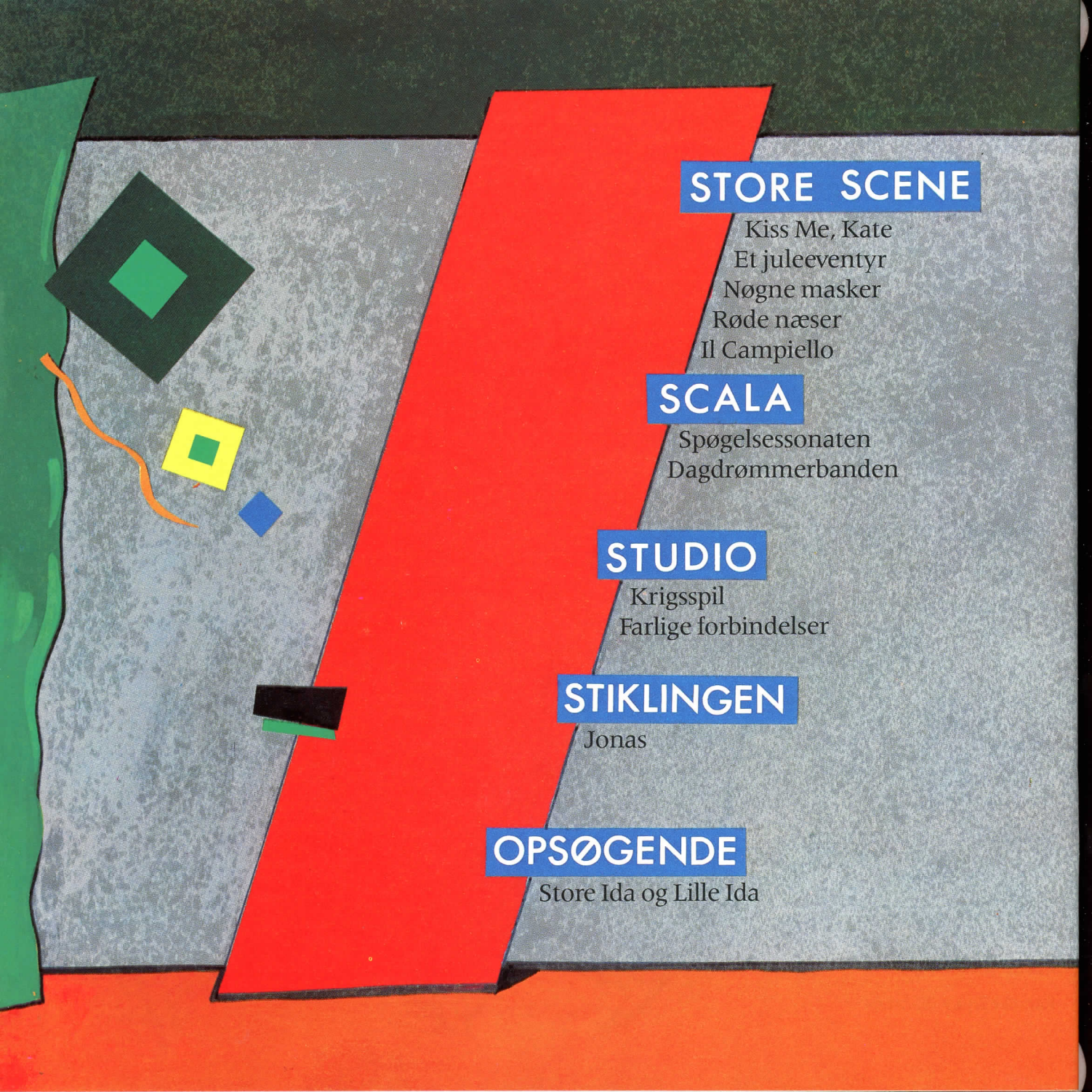
Tekst og redaktion:
Steen Mourier

Illustrationer og lay-out
i samarbejde med redaktionen:
John Patrick Wilmot

Fotografier:
Rolf Linder m.fl.

Oplag: 40.000 ekspl.

Kannike Tryk A/S, Århus

STORE SCENE

Kiss Me, Kate
Et juleeventyr
Nøgne masker
Røde næser
Il Campiello

SCALA

Spøgelsessionaten
Dagdrømmerbanden

STUDIO

Krigsspil
Farlige forbindelser

STIKLINGEN

Jonas

OPSØGENDE

Store Ida og Lille Ida